

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně: **T. L. D.**, zast. Mgr. Umarem Switatem, advokátem, se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce,** se sídlem Horní nám. 103/2, Opava, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2012, č. j. 5 Ad 23/2011 - 19,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 30. 6. 2011, č. j. 2011/20877-421, bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce v Klatovech ze dne 20. 1. 2011, č. j. 109/11/KT, jímž byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 70 000 Kč za to, že v místě výkonu práce Modrava - lesy NP Šumava zaměstnávala v srpnu roku 2010 cizince bez povolení k zaměstnání.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně správní žalobu k Městskému soudu v Praze. Usnesením ze dne 20. 10. 2011, č. j. 5 Ad 23/2011 - 5, vyzval soud žalobkyni k zaplacení soudního poplatku za žalobní řízení ve výši 3000 Kč ve lhůtě sedmi dní od doručení usnesení. Usnesení bylo zástupci žalobkyně doručeno dne 4. 11. 2011. Dne 10. 11. 2011 požádal zástupce žalobkyně o prodloužení lhůty pro zaplacení soudního poplatku o deset dní, podáním ze dne 21. 11. 2011 pak jménem žalobkyně požádal o osvobození od soudního poplatku. Přípisem ze dne 23. 11. 2011, č. j. 5 Ad 23/2011 - 13, soud žalobkyni vyzval, aby ve lhůtě deseti dnů předložila soudu vyplněný formulář - Potvrzení

o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Současně soud žalobkyni poučil o tom, že pokud této výzvě nevyhoví, bude žádost o osvobození od soudních poplatků zamítnuta. Podáním ze dne 8. 12. 2011 požádal zástupce stěžovatelky o prodloužení lhůty k předložení uvedeného formuláře, neboť žalobkyně se nachází ve Vietnamu a do České republiky by se měla vrátit ve druhé půlce měsíce ledna 2012. Soud proto lhůtu k předložení formuláře prodloužil do 10. 2. 2012. Jelikož však žalobkyně ani v prodloužené lhůtě nedoložila své majetkové poměry, soud usnesením ze dne 21. 2. 2012, č. j. 5 Ad 23/2011 - 19, rozhodl o tom, že se žalobkyni nepřiznává osvobození od soudních poplatků.

Ve včasné a na výzvu soudu doplněné kasační stížnosti žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) namítla, že soud dostatečně neobjasnil důvody, které jej vedly k vydání rozhodnutí, a tím porušil povinnost, kterou mu ukládá soudní řád správní. Stěžovatelka pobývala delší dobu z vážných osobních a rodinných důvodů ve Vietnamu, dočasně nebyla a ani nemohla být ve spojení se svým zástupcem. Přestože byla na žádost zástupce stěžovatelce poskytnuta další lhůta, stěžovatelka nemohla s ohledem na nepředvídatelné prodloužení dočasného pobytu ve Vietnamu možnost se s výzvou seznámit či výzvě vyhovět. Pokud by stěžovatelce nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků, bylo by jí zcela zabráněno domáhat se svých práv u nezávislého soudu. Proto jsou podle stěžovatelky dány důvody zvláštního zřetele. Stěžovatelka poukázala na to, že každý má právo na soudní ochranu svých ústavně zaručených práv. Ze všech těchto důvodů stěžovatelka navrhla, aby usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2012, č. j. 5 Ad 23/2011 - 19, bylo zrušeno a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Vzhledem k tomu, že s účinností od 1. 1. 2012 přešla na základě čl. I bodu 87 a čl. II bodu 16 zákona č. 367/2011 Sb. a § 4 odst. 1 písm. j) bodu 3 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, působnost Ministerstva práce a sociálních věcí rozhodovat o odvolání ve věcech správních deliktů podle zákona o zaměstnanosti na Státní úřad inspekce práce, stal se tímto dnem Státní úřad inspekce práce procesním nástupcem žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí v soudních řízeních v uvedených věcech, jak vyplývá z § 69 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), podle kterého je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. V řízení o kasační stížnosti proto Nejvyšší správní soud jednal jako s žalovaným namísto Ministerstva práce a sociálních věcí se Státním úřadem inspekce práce.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež byly stěžovatelem v kasační stížnosti uplatněny. Neshledal přitom vady, k nimž by podle § 109 odst. 3 s. ř. s. musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. *účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení*

ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. Přiznané osvobození se vztahuje i na řízení o kasační stížnosti.

Soudní řád správní tedy v § 36 odst. 3 ukládá účastníku řízení povinnost doložit skutečnost, že nemá dostatečné prostředky, přičemž splnění této podmínky je nezbytné pro osvobození od soudních poplatků. V souzené věci stěžovatelka požádala v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o osvobození od soudních poplatků. Soud poté zástupci stěžovatelky zaslal formulář Prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, jehož řádné vyplnění je nezbytné pro to, aby mohla být posouzena skutečnost, zda stěžovatelka nemá dostatečné prostředky, což je předpokladem pro osvobození od soudních poplatků. Ve stanovené lhůtě stěžovatelka vyplněný formulář nepředložila a prostřednictvím svého zástupce požádala o prodloužení lhůty s tím, že se nachází mimo území České republiky a vyplnění formuláře není možné. Soud žádosti o prodloužení lhůty vyhověl a lhůtu prodloužil o dva měsíce, tedy ještě nad rámec požadavku formulovaného v žádosti o prodloužení lhůty. Prodloužená lhůta pro zaslání formuláře uplynula dne 10. 2. 2012, stěžovatelka však vyplněný formulář nepředložila a neučinila tak ani do 21. 2. 2012, kdy soud kasační stížností napadeným usnesením rozhodl o tom, že se stěžovatelce nepřiznává osvobození od soudních poplatků.

Nejvyšší správní soud je za této procesní situace přesvědčen, že Městský soud v Praze postupoval správně, pokud stěžovatelce nepřiznal osvobození od soudních poplatků. Ani skutečnost, že se stěžovatelka údajně delší dobu nacházela mimo území České publiky a nemohla být ve spojení se svým zástupcem, nemůže mít vliv na správnost posouzení věci ze strany městského soudu. Bylo v zájmu stěžovatelky, aby před odjezdem z České republiky zajistila vše potřebné, resp. udělila svému zástupci pokyny, jak v její věci postupovat. Soud navíc žádosti zástupce stěžovatelky vyhověl a lhůtu pro předložení vyplněného formuláře prodloužil ještě nad rámec návrhu. Skutečnost, že stěžovatelka zůstala v zahraničí ještě déle, nemá v dané věci vliv na to, že Městský soud v Praze v souladu se zákonem rozhodl o tom, že se stěžovatelce nepřiznává osvobození od soudních poplatků, neboť tím, že stěžovatelka nepředložila soudu vyplněný formulář, nebylo možné posoudit její majetkové poměry a osvobození od soudních poplatků nebylo možné přiznat; o tomto možném následku byla přitom stěžovatelka soudem poučena ve výzvě k předložení vyplněného formuláře ze dne 23. 11. 2011.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 120 a § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., neboť neúspěšné stěžovatelce náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému ani jeho právnímu předchůdci v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2012

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu